

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 55) — Zapieczetowani Duchem Świętym

29 kwietnia 2024 r.

Tekst polski: Gorzowskie Centrum Biblijne – 25 stycznia 2026 r.

Przekłady: BT, BP, BWP i TW (tłumaczenie własne)

Witam w 55. odcinku serii Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo. Nie będziemy tracić czasu — podejmiemy temat dokładnie w tym miejscu, w którym zakończyliśmy poprzedni odcinek.

Dzieje Apostolskie 15:6–7a — Apostołowie i starsi zebrali się, aby rozpatrzyć tę sprawę — rozważali, czy poganie muszą być obrzezani, aby być zbawieni. (7) A gdy powstał wielki spór... (TW)

Można by przypuszczać, że skoro nie udało się rozwiązać tej kwestii w Antiochii i przeniesiono dyskusję do Jerozolimy, nastąpi jasne i proste rozstrzygnięcie. Jednak tak się nie stało. Najbardziej sporna i najgorętsza kwestia tamtych dni stanęła przed najbardziej znaczącymi ludźmi wiary. Doszło do ostrej debaty i poważnego sporu o to, czy poganie muszą być obrzezani w ciele, aby zostać zbawieni.

To pozwala nam zrozumieć skalę całego problemu. Skoro w Księdze Rodzaju 17 jest powiedziane, że poganie nie mogą należeć do Abrahama, nie mogą mieć udziału w jego obietnicach ani być częścią jego domu, jeśli nie są obrzezani w ciele (co jest jasne i jednoznaczne), łatwo zrozumieć, dlaczego kwestia ta wywoływała tak ogromne napięcie i spór.

Kontynuując narrację z Dziejów Apostolskich 15, Łukasz zapisał, że podczas soboru wystąpili świadkowie, którzy zaczęli składać świadectwo o tym, czego doświadczyli i co widzieli w działaniach Boga wobec pogan. Pierwszym świadkiem był apostoł Piotr.

Dzieje Apostolskie 15:7b — ...wtedy powstał Piotr i powiedział do nich: „Mężowie i bracia, wiecie, że już dawno Bóg wybrał mnie spośród was, aby przez moje usta poganie usłyszeli słowo dobrej nowiny i uwierzyli”. (TW)

Jest to opisane wcześniej w Księdze Dziejów Apostolskich. W Dziejach Apostolskich 10 Bóg posłał Piotra wraz z innymi do domu Korneliusza, aby złożyli świadectwo o Panu. Korneliusz i cały jego dom przyjęli Pana, a oni byli świadkami działania Boga. Nawet ci, którzy byli z Piotrem, byli zdumieni faktem, że namaszczenie Ducha Bożego zstąpiło na Korneliusza i jego rodzinę dokładnie w momencie, gdy słuchali słów dobrej nowiny o Panu i przyjmowali je do swoich serc. Byli oszołomieni. Piotr sam był uczestnikiem i świadkiem tego, co Bóg czynił wśród pogan.

Dzieje Apostolskie 15:8 — *Piotr kontynuował* — **Tak więc Bóg, który zna serca, zaświadczył o nich** — *w jaki sposób Bóg zaświadczył o poganach?* — **dając im Ducha Świętego, tak jak i nam. (TW)**

Czy wiesz, że Duch Święty jest jednoznacznym dowodem na to, że Bóg cię przyjął? Zrozum, że Nowe Przymierze oraz namaszczenie Duchem Bożym polega na tym, że Ojciec i Syn — w mocy Ducha — przychodzą, aby zamieszkać w twoim sercu. Nie istnieje większy znak, jaki mógłbyś posiadać, potwierdzający, że jesteś zbawiony. Sam fakt, że Duch Boży w tobie mieszka, jest dowodem, że jesteś zbawiony, że masz dziedzictwo w Królestwie Boga oraz że pozostajesz w relacji z Bogiem przez Pana Jezusa.

Aby jeszcze lepiej osadzić w kontekście to, co powiedział Piotr, spójrzmy na to, co apostoł Paweł napisał do pogan w Efezie. Paweł wypowiedział słowa, które dokładnie rozwijają myśl Piotra. Chcę więc rozbudować wypowiedź Piotra, odnosząc się do słów Pawła z Listu do Efezjan. Omawialiśmy już ten fragment wcześniej w tej serii.

List do Efezjan 1:13–14 — *Paweł powiedział* — **W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy, Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. (14) On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu. (BT)**

Paweł wyraził dokładnie tę samą myśl, co Piotr, lecz użył języka, który wnosi ogromną jasność do tej kwestii. Powiedział: „**zostaliście opatrzeni pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. On jest zadatkiem naszego dziedzictwa**”. To jest dowód, że zostaliście przyjęci przez Boga. To jest dowód, że macie miejsce w Jego królestwie.

Wcześniej w tej serii mówiliśmy o tym, że termin „zapieczętowani” był dokładnie tym samym terminem, którego Paweł używał w odniesieniu do cielesnego obrzezania. Dlatego musisz dostrzec to powiązanie.

List do Rzymian 4:11 — *apostoł Paweł powiedział* — **Obrzezanie otrzymał - kto Abraham - potem jako znak, pieczęć stwierdzającą usprawiedliwienie dzięki wierze, którą wyznawał jeszcze przed obrzezaniem. I tak stał się ojcem wszystkich wierzących, nie obrzezanych, by w ten sposób doznali usprawiedliwienia. (BP)**

Paweł mówił tutaj o Abrahamie, który otrzymał cielesne obrzezanie. Nazwał je „**pieczęć stwierdzającą usprawiedliwienie dzięki wierze**”. Ten sam termin Paweł zastosował wobec pogan, którzy otrzymali namaszczenie Ducha Świętego. Nie powiedział jedynie, że zostali namaszczeni Duchem Bożym; powiedział, że zostali dosłownie zapieczętowani, co Paweł rozumiał jako obrzezanie.

Prawo (Tora) mówi o tym właśnie obrzezaniu w sposób proroczy. W Księdze Powtórzonego Prawa 30 Bóg ogłosił, że dokona obrzezania serc swojego ludu. Jest to proroctwo zapowiadające, że Bóg sam dokona tego niezwykłego dzieła:

Powtórzonego Prawa 30:6 — Jahwe, twój Bóg, poskromi serce twoje i serce twego potomstwa, abyś miłował twego Boga, Jahwe, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i abyś żył. **(BP)**

Gdy Piotr i Paweł zobaczyli, co Bóg czyni wśród pogan i że otrzymali oni dowód swojego dziedzictwa, zrozumieli, że to sam Bóg dokonał ich obrzezania. Kiedy to dostrzeżesz, możesz zrozumieć stanowisko apostołów. Nie sprzeciwili się oni jasnemu i jednoznacznemu brzmieniu Tory; zrozumieli, że poganie zostali rzeczywiście obrzezani — nie w ciele, lecz przez samego Boga.

List do Kolosan 2:11 — *Paweł powiedział* — *W owym zjednoczeniu z Nim otrzymaliście też obrzezanie, lecz nie takie, którego dokonuje się ręką ludzką. Jest to obrzezanie dokonane przez Chrystusa i polegające na całkowitym uwolnieniu nas od ciała grzesznego.* **(BWP)**

Otrzymaliście ostateczne obrzezanie. Nie dokonał go rabin ani mohel. Nie dokonał go żaden człowiek. Otrzymaliście obrzezanie najwyższe — i jest to jednocześnie dowód, że Bóg was przyjął. Jak można otrzymać coś większego niż to? Kto mógłby to ulepszyć? Czy można poprawić ten stan rzeczy, poddając się obrzezaniu cielesnemu? Paweł odnosi się do tego problemu w Liście do Galacjan. Postuchaj, co powiedział:

List do Galacjan 3:1–3 — *O nierozumni Galacjanie! Kto was omamił, abyście nie byli posłuszni prawdzie, wy, przed których oczami Pan został jasno ukazany jako ukrzyżowany? (2) Tego jednego chcę się od was dowiedzieć: czy otrzymaliście Ducha z uczynków Prawa* — Paweł nie mówi tu o czczeniu ojca i matki ani o nieoddawaniu czci rzeźbionym obrazom. Odnosi się on wprost do cielesnego obrzezania, co zaraz się wyraźnie ukaże — *czy raczej z powodu słuchania z wiarą? (3) Czy jesteście tak nierozumni? Rozpocząwszy w Duchu, czy teraz chcecie zostać udoskonaleni przez ciało?* — innymi słowy: przez obrzezanie. **(TW)**

Chrześcijanie w Galacji byli zwodzeni przez ludzi z Judei, którzy przyszli do nich i mówili, że nie mogą być zbawieni, jeśli nie zostaną obrzezani — mimo że już otrzymali dowód swojego dziedzictwa. Wygląda na to, że niektórzy z Galatów padli ofiarą tego zwiedzenia i planowali poddać się cielesnemu obrzezaniu. Dlatego Paweł powiedział im w istocie: „Czy otrzymaliście Ducha Bożego dlatego, że zostaliście obrzezani w ciele? Czyż nie dlatego, że uwierzyliście w Pana, przyjęliście Go do serca i uwierzyliście, że to On

przebaczył wam grzechy? W ten sposób zostaliście obrzezani przez samego Boga. W ten sposób otrzymaliście dowód swojego dziedzictwa”.

Dlatego, gdy spojrzymy na słowa Piotra z **Dziejów Apostolskich 15:8** —

Otóż Bóg, który przenika ludzkie serca, opowiedział się po ich stronie, dając im Ducha Świętego podobnie jak nam. **(BWP)**

Piotr przekazywał następującą myśl: dowodem Boga na to, że przyjął pogan, było namaszczenie Duchem Bożym. Jest to rzeczywistość niezwykle głęboka i doniosła.

Dzieje Apostolskie 15:9 — *Piotr kontynuował* — Nie uczynił żadnej różnicy między nami a nimi, oczyszczając przez wiarę ich serca. **(BWP)**

Piotr powiedział, że Bóg nie czynił różnicy między obrzezanymi i nieobrzezanymi.

Dlaczego? Ponieważ sam Bóg przyjął zarówno Żyda, jak i poganina, którzy uwierzyli w Pana.

Zostań z nami. Nigdzie nie odchodź. Będziemy kontynuować tę narrację w 15. rozdziale Dziejów Apostolskich. Niech Bóg was błogostawi i strzeże.

KONIEC ODCINKA 55